

יצחק רבין ניבא

עכשיו זה נשמע

כבדיחה ביום

ה-78, המצב חמור

יותר מאשר ביום

הראשון.

ההתקוממות הפלסטינית — שהי ערכים קוראים לה „ההתנערות“ וישראל — „ההתפרעויות“ — החלה ב-9 בדצמבר 1987. ביום השלישי השבוע מלאו לה 77 יום.

לפי כל הסימנים, המצב כיום גרוע מן המצב ביום הראשון. נקבעו הרבה עובדות „בשטח“, המשנות את המציאות עד לבלי הכר. לקראת בואו של שר החוץ האמריקאי ג'ורג' שולץ (ראו מיטונת) מצפים הכל להחרפה, לפי פקודות ההנהגה המחתרנית, השולטת עכשיו בגדה וברצועה. כאשר החלה ההתקוממות, ניבא שר הביטחון יצחק רבין שהיא תסתיים בתוך כמה ימים. מאז הבטיח שוב ושוב שעוד מעט „יירגעו הרוחות“ בעלות השחר ביום ה-78 נשמעות מלים אלה ככריזה גרועה מאוד.

מחאה

תלמידים

בירושלים

המפגינים הצעירים,

חיילי המחר, מצילים

את הכבוד האבוד שנ

עם ישראל. העולם

מסתכל בהם

יתכן ש-150 תלמידייתכון הצילו השבוע את כבוד עמישראל. הם יצאו מבתיהספר כדי להפגין לפני בית ראשהממשלה את סלידתם מן המדיניות המופעלת בשטחים הכבושים, בשמם ובחסותם של יצחק שמיר ויצחק רבין.

מכל ההפגנות שנערכו בשבועות האחרונים בישראל, בגל גובר והולך, יתכן וזו היתה המשמעותית ביותר. כי תלמידים אלה הם החיילים של מחר, והם אמרו בכיבוד: איננו רוצים שהצבא שלנו ייראה כך.

אגדה מתנפצת. נארץ מתהד לכת האגדה שהנוער הישראלי הולך ימינה, וכי נפל כולו טרף לרעיונות של מאיר כהנא, יובל נאמן ורחבעם זאבי. האמת שונה, אמנם, חסדי הקנאות הלאומנית הקיצונית הם היסוד הרועש ביותר, קולם נשמע והם משתקפים יפה בסיקרי רעתהקהל. הנוער השפוי שקט יותר, עוסק בלימודים ואינו נוטה להתבלט. דרוש הרבה כדי להביא אותו להתגייסות. אך כאשר הוא מתגייס לפעולה פוליטית, יש לכך חשיבות הרבה יותר גדולה.

יתכן כי הביטוי המובהק ביותר לטיבו של נוער זה היה בוויכוחזוואט, שהתנהל השבוע בטלוויזיה, בחצות הלילה, בין אחד המפגינים ובין מנהל ביתספר תיכון יוקרתי בירושלים. בין השניים, היה התלמיד האיש הבוגר, השפוי, ההגיוני, האינטליגנטי. הוא הביע את דבריו בהגיון צרוף, בלהט מוסרי ובסיגנון תרבותי. הוא היה ברמה של מנהליגמנסיה לפחות. ואילו המנהל התאים יותר למעמד של תלמיד בכיתה של טעוניטיפוח. הוא דיבר בחוסרהגיון מדהים, מישפט אחד שלו סתר את מישנהו, ומכל מילה נדף ריח של צביעות וחוסראמת. בסוף היה ברור לגמרי כי הוא פועל מתוך מניעים לאומנייםפרימיטיביים.

הופעת המנהל מסבירה אולי את הנטייה של חלק מאוכלוסיית בתי הספר אל הימין הקיצוני.

ליקוי מאורות. העולם, המסתכל בישראל בתדהמה גוברת והולכת, תולה את תיקויות ישראלים כמו אותו תלמידגמנסיה.

כאשר שומע העולם כי חיילים ישראליים קברו חיים ארבעה ערכים — תמונה היוצרת אוסוסיאציה אוטומטית עם מעשי הנאצים — הוא מוועז. קשה לציבור כמערכ לעכל שהיהודים, קורבנות הנאצים, מתנהגים ככובש קולוניאלי אכזרי.

כל מהדורותהדרשות מוסיפה לזעזוע זה. כי בכל מהדורה נראים חייליצה"ל כשהם מכים גזרים בלתיחמושים מכותירצח, כשהם מאיימים להרוס מצלמות של כליהתיקשורת וכשהם נראים כקלגסים.

השבוע פורסמו הסקרים הראשונים מדנמארק ומהולנד, שתי מדינות שהיו עד כה המדינות הפרויישראליות ביותר בעולם. בדנמארק, המדינה האחת שהצילה את כל היהודים שלה בימי השואה, גדול עתה מיספר התומכים כיום בפלסטינים ממיספר התומכים בישראל. בהולנד, מדינה שיצרה פולחן של אנה פראנק, המצב מתקרב לאותה נקודה. ממשלות שתי המדינות כבר שינו את עמדותיהן בהתאם לרחשי ציבור אלה.

הרבר טיבעי: ציבור שתמך ביהודים כשיון בצרה, שהיה מוכן להסתכן כדי להציל את הנרדפים, מושיט עתה

מפגינים נגד „היד החזקה“ בחיפה מצילים את הכבוד האבוד של עמישראל

ועל כן באים מדי יום הסיפורים המשוונים בנוסח „נהרג בשעה שניסת לחטוף את הנשק של חייל צה"ל“, או „נהרג בשעה שאיים בסכין על חייל“, או „נהרגו מפני שסיכנו את חייהם של אנשיהסיוור“.

אילו היו סיפורים אלה נכונים, לא היה מנוס מן המסקנה כי רוח של גבורה אחזה בנוער הפלסטיני, עד כי עשרות ומאות מוכנים לבצע פעולות של התאבדות.

בכל ימי ההתקוממות, לא נהרג ולא נפצע אף חייל אחד של צה"ל פצועים חמורים. גם לא היה אף מיקרה אחד שבו הצליחו מפגינים „לחטוף את נישקו“ של חייל צה"ל.

תביעה נאיבית. היועץ המישיפטיילממשלה, יוסף חריש, תבע משר הביטחון לדאוג לכך שכל חייל יבין את אייחוקיות של המעשים המתרחשים עתה מדי יום בגדה וברצועה. זוהי תביעה נאיבית. יותר מכל דבר אחר, בולטת העובדה שמאו ראשית ההתקוממות ועד היום לא נשפט אף חייל אחד לעונש חמור על פעולה בלתיאנושית, הריגת ילד או ילדה, ריטוקעצמות והכאה ללא צורך של התגוננות. להיפך, כל האלופים האחר-ראיים חזרו וטענו שכל אחד מהמאות המיקרים האלה, בלא יוצא מן הכלל, היה חוקי ונכון. רק בקומץ של מיקרים, שבהם הונצחו הרבנים עליירי עיתונאים וצלמים, החל תהליך של חקירה, וגם זה בצורה שלא יכלה לעורר אמון.

ההיגיון הפשוט של החייל אומר שמעשים אלה נדרשים עליירי מפקדין והדרג המדיני. השאר יישאר על הנייר.

מספדינו של השופט בנימין הלוי (כמישפט כפרקאסס) פקודה היא בלתיחוקית כאשר אדם סביר יודע שהיא בלתיחוקית. מתנופה עליה רגל שחור, שהכל יכולים לראות אותו.

למשל: פקודה להרוג שבויים היא בלתיחוקית בעליל. מילוי הפקודה הוא פשע. כך גם פקודה להתעלל באוכלוסייה אזרחית, לבזו ביזה ולהפי עיל עונשמוות או עונשהכאה בלי מישפט.

גם חייל סאדיסטי, הממלא פקודה כזאת בתשוקה ובתדווה, יודע שהיא בלתיחוקית, ועל כן הוא עובר עבירה על פי החוק הישראלי.

העם היהודי לחם יותר מכל אחר לקבלת העקרונות האלה, כדי למנוע מן הפושעים הנאציים כל אפשרות לטעון שהם „רק מילאו פקודות“. מילוי פקודה הוא בעצמו פשע, אם הפקודה היא בלתיחוקית בעליל.

סיפורים משונים. את פקודות יצחק רבין הבין כל העולם, וגם חיילי צה"ל, כפקודה לשבור את העצמות של ערבים בשטחים הכבושים — לא רק במהלך הפגנה אלימה ולשם סיומה, אלא אחרי הפגנה ולצידה, כדי לשבור את רוח האזרחים ולהוכיח להם שלא ישיגו דבר“.

ברוח זו מולאה הפקודה עליירי אלפי חיילים, באופן ספונטאני. אם היו אלה „חריגים“, הרי שכל חייל שני היה חריג. הוא הדין לגבי הריגת מפגינים, כשאין הרבר בא כתוצאה מסכנה מיידית וישירה להורג. ההורגים עצמם יודעים זאת היטב,

באופן טיבעי את דיו לפלסטינים. ציבור זה מחכה עתה בכיליון עיניים לכל סימן של הומאניות הבא מישראל. הפגנה של תלמידייתכון מחזירה את אמונו בעמישראל. היא יוצרת את הרושם ששליט קולוניאלי אכזרי כמו יצחק רבין אינו אופייני לישראל, וכי אחרי ליקוימאורות זה תחזור מדינתהיהודים למה שהיתה, מדינה הומאנית ושוחרתשלום. העולם רוצה להאמין בכך. הגשמת תיקוה זו תלויה באותו תלמיד ירושלמי, חבריו וחברותיו. רק הם יכולים להציל את הכבוד האבוד של עמישראל.

ההתקוממות

הדגל השחור

היועץ המישפטי קובע:

פקודות בלתיחוקיות

בערכ. מילוי הפקודה

הוא פשע. אבל חוות

הדעת לא תעמוד

בפני המציאות.

היועץ המישפטיילממשלה קבע ה שבוע מה שכל אדם סביר יכול היה לדעת והימכבר: שהפקודות בשטחים הכבושים הן בלתיחוקיות בעליל. על פי הפסיקה הישראלית (ובעיקר: *כפי שבקבע העולם הזה מייד עם היוודע הפקודות.

איך תהפוך כל שקל שלך לחמישה שקלים ברכישת דירה.

- במסלול הפקדות חד פעמיות — „טפחות לשואה לדירה“ תהיה זכאי למשכנתא עד פי 4 מסך הפקדתך (החל מ-3,000 ש"ח) — כל שקל שלך ייהפך לחמישה שקלים ברכישת הדירה.
  - במסלול הפקדות חודשיות — „טפחות לדירה“, תהיה זכאי למשכנתא גדולה חלקה בלתי צמודה ובריבית נמוכה.
  - בשני מסלולי ההפקדה תקבל הצמדה מלאה למדד ולריבית צמודה על חסכוניתך.
  - מומחי בנק טפחות יעזרו לך בתיכנון החסכון, תקופת החסכון וניצול המשכנתא המגיעה לך.
- * עד למכסימום המותר (כיום 55,000 ש"ח) בכפוף לכללי בנק ישראל. - המבצע לתקופה מוגבלת. הבנק רשאי להפסיק את המבצע בכל עת.

בנק עתה פתח תוכנית חסכון בלעדית לדירה בבנק טפחות